

[BIESOW *ai*

L pl bi(e)s(o)wych.

Sł stp s.v. gówno, Cn brak, Linde XVI w.

*Przymiotnik od „bies” ’ diabeł’; diabelski, niecny: Lepiećci áby oycá Terfitá miał/ A iak Hektor żył/
w Cnotach fie obierał/ Niż Hektorow Syn/ á żyć w Terfitowych/ Sprawach Biefowych. StryjGoniec
H4 (Linde).*

ZZie